

نکاتی دانستنی و ضروری در باره جشن کارناوال در کلن و شهرهای دیگر

شروع جشن کارناوال از چه زمانی است؟

تئیه کننده متن : خانم Sigi Lieb
زمان : 5 جنوری 2017

کارناوال ۴ روز پیش از عید پاک به پایان می‌رسد. روز آخر کارناوال را "آشر میتووخ" (چهارشنبه خاکستری) می‌نامند. از این روز، زمان "روزه" مانند ماه رمضان آغاز می‌شود. در گذشته اغلب بزرگسالان از خوردن گوشت و آشامیدن مشروبات الکلی و بچه‌ها از خوردن شیرینی خودداری می‌کردند.

در حال حاضر برخی از مسیحیان تصمیم می‌گیرند که در دوره "روزه" مثلاً سیگار نکشند یا از فیسبوک و شبکه‌های اجتماعی استفاده نکنند.

کارناوال، همیشه از پنجشنبه هفته پیش از شروع دوره "روزه" آغاز می‌شود و تا شامگاه سهشنبه هفته بعد ادامه دارد.

این روز‌ها هر کدام نام ویژه‌ای دارند:
پنجشنبه: پنجشنبه زنان یا به آلمانی "وایر دونرزتاگ"، "وایرفاستناخت"، "وایرفاشینگ" (در جنوب آلمان) یا به زبان کلنی؛ "ویورفاستل اووند"
جمعه: کارناوال جمعه یا "فاسینگز فرایتاگ"
شنبه: کارناوال شنبه یا "فاسینگز سامرتاگ"
یکشنبه: کارناوال یکشنبه یا "فاسینگز زونتاگ"
دوشنبه: دوشنبه گل سرخ یا "روزن مونتاگ"
سهشنبه: سهشنبه گل بنفسه وحشی یا "دینزتاگ فایلشن"
این آخر هفته در کلن "فاستل اووند" (شب‌های روزه) نامیده می‌شود .

در کارناوال چه اتفاقی می‌افتد؟

سنت‌های مربوط به کارناوال در شهرهای مختلف، متفاوت است. جشن‌های کارناوال در اغلب شهرها در روز پنجشنبه، ساعت ۱۱ و ۱۱ دقیقه آغاز می‌شود. مردم با لباس‌های رنگارنگ و گوناگون به سر کار می‌روند. به ویژه در شهرهایی مانند کلن که کارناوال بیشینه دیرپایی دارد و بعطر سنتی برپا می‌شود. اگر راننده اتوبوس یا کارمند این و آن اداره در این روز با آرایش (مثلاً با چهره‌ای که یک قلب با رنگ قرمز روی آن نقاشی شده) یا کلاه گیس سبز رنگ یا با لباس دلچک‌ها در محل کار حاضر می‌شود، تعجب نکنید.

این که همه‌ی افشار مردم در روز‌های کارناوال مطابق ذوق و سلیقه خود لباس‌های غیرعادی می‌پوشند، در کلن کاملاً عادی است. این لباس‌ها می‌توانند مثلاً لباس حیوانات یا جادوگران یا شسلول‌بندها (کابوی) یا دلچک‌ها و غیره باشد.

در بعد از ظهر این روز اغلب معازه‌ها تعطیل می‌کنند، مردم با لباس‌های غیرعادی و عجیب و غریب در خیابان‌ها ظاهر می‌شوند یا در مشروب فروشی‌ها جمع می‌شوند و جشن می‌گیرند.

در روز‌های شنبه و یکشنبه هفته کارناوال، کاروان‌های موزیک و شیرینی و شکلات که از شمار زیادی ارابه‌های تزیین شده تشکیل شده، در مرکز شهر یا در محله‌های گوناگون بهراه می‌افتد. پیش‌پیش این ارابه‌ها، گروه‌های موزیک و رقص برای مردمی که در کنار خیابان‌ها با لباس‌های مبدل و عجیب و غریب ایستاده‌اند، می‌نوازند و می‌رقصند و آن‌ها هم با فریادهای شادی "آلاف" (بمویژه در کلن) یا "کامله" (شیرینی‌های مخصوص کارناوال) یا "اشتراس‌چه" (گل‌های کارناوالی) از آنان استقبال می‌کنند. گروهی که سوار ارابه‌ها هستند، به عنوان تشکر برای مردم گل و آبنبات و شکلات و تنقلات دیگر پرتاب می‌کنند.

واژه‌های "آلاف"، "کامله"، "اشتراس‌چه"، در زبان آلمانی معنای خاصی ندارند و از زبان اهالی کلن که "کولش" گفته می‌شود، گرفته شده است. آجوی این شهر هم به همین نام است.

بزرگترین و باشکوهترین کاروان کارناوال که از مرکز شهر می‌گذرد، در روز دو شنبه "روزن مونتگ" به راه می‌افتد. بسیاری از مدرسه‌ها و محله‌های قدیمی کلن، "فدل سوچ"‌ها هم کارناوال‌های مخصوص خود را دارند که مراسم آن‌ها روز یکشنبه برگزار می‌شود. در اغلب محله‌های حومه‌ی شهر هم کاروان‌های زیادی به راه می‌افتد که برای بچه‌ها بهویژه بسیار جالب است، چون زیاد شلوغ نیست و تعداد جمعیت محدود است.

از اغلب این کاروان‌ها صدای موزیک محلی کلنی بلند است که ترانه‌های آن به زبان "کولش" خوانده می‌شوند. معروف‌ترین گروه‌های موزیک کلنی "برینگر"، "کازالا"، "کات بالو"، "بلک فوس"، "هونر" و گروه‌های دیگر هستند.

در این روز در اغلب مشروب‌فروشی‌ها (بار، کتابیه) میز و صندلی‌ها را جمع می‌کنند، با این حال معمولاً جای کافی برای ایستادن نیست، مصرف آبجو بالا و هوا بسیار کثیف است. برای کسانی که ظرفیت تحمل این وضعیت را دارند، این مراسم زیباست. بهتر است افرادی که از این شرایط خوششان نمی‌آید، درخانه بمانند. اصولاً در روزهای کارناوال فضای شهر غیرعادی و دیوانه‌وار است.

روز "روزن مونتگ" در کلن تعطیل رسمی است. با این حال مردم با لباس‌های مبدل و غیرعادی در رفت و آمدند. در شامگاه روز سه‌شنبه، در کلن "نوبل سوزانی" می‌شود، "نوبل"، عروسک بزرگی است که در روزهای کارناوال بر سر در اغلب مشروب فروشی‌ها دیده می‌شود.

در "آشر میتووخ" روزهای کارناوال به پایان می‌رسد. کاتولیک‌های مؤمن به کلیسا می‌روند، صلیبی از خاکستر روی پیشانی‌شان کشیده می‌شود و وقت نهار غذایی که با ماهی تهیه شده، می‌خورند. صلیب خاکستر، نشانه‌ی گزاری زندگی و تمرين تواضع است.

تاریخچه کارناوال

کارناوال (در سایر مناطق آلمان "فاسینگ"، "فاستاخت" یا "فاسن‌ناخت") یک جشن بسیار قدیمی است و به مناسبت‌های گوناگونی برگزار می‌شده است:

- ۱- پیش از مسیح: برای تاراندن روح زمستان و برآوردن این آرزو که هر چه زودتر فصل بهار فرا رسد و مواد خوراکی به وفور پیدا شود.
- ۲- در مسیحیت: از آن‌جا که این جشن ^{۴۰} روز پیش از فرار سین دوره‌ی امساك و روزه برگزار می‌شد، فرصتی بود برای شادی و خوشی و خوردن و نوشیدن به حد افراط.
- ۳- در زمان رومی‌ها: از آن‌جا که مردم عادی هم می‌توانستند لباس‌های حاکمان و بزرگان را پوشند، خدمه خود را حاکمین به حساب می‌آوردند و حاکمان به جامه‌ی مردم عادی در می‌آمدند.
- ۴- در قرن‌های ۱۸ و ۱۹ کلن از سوی فرانسوی‌ها و پروسی‌ها اشغال شده بود. مردم در روزهای کارناوال با پوشیدن اینiformهای نظامیان این دولت‌ها، آن‌ها را مسخره می‌کردند.

چه کسانی کارناوال را جشن می‌گیرند؟

در برخی از ایالت‌های آلمان، کارناوال فقط جشن جوانان و کوکان است. در شهرهای کلن، دوسلدرف و ماینر، ولی کارناوال یک جشن تمام عیار است. در این شهرها همگی از پیر و جوان و کوچک و بزرگ و از همه‌ی افشار اجتماعی در این جشن شرکت می‌کنند.

اگر می‌خواهید جشن بگیرید، بد نیست که دست‌کم چند تکه لباس کارناوالی تهیه کنید و با پوشیدن آن، همشکل جماعت شوید. با لباس معمولی چندان جالب نیست.

کارناوال با بچه‌ها

جشن‌هایی هستند که می‌توان در مراسم آن‌ها با کوکان و نوجوانان شرکت کرد. بعضی جشن‌ها اصولاً برای بچه‌ها مناسب نیستند. اگر مایلید کارناوال را جشن بگیرید، بهتر است از مسئولان کمپ، همسایه‌ها و دوست و اشنا خود بپرسید که چه جشنی مناسب است.

چند نکته ضروری

در ایام کارناوال، مصرف مشروبات الکلی اصولاً خیلی بالاست و هر کسی ظرفیت تحمل الکل را ندارد. از این رو ممکن است نتواند رفتار خود را کنترل کند و پارا از حد نزاکت و ادب فراتر بگذارد.
در سال‌های گذشته، در بعضی از محله‌های کلن، به این دلیل دعوا و کنک کاری راه می‌افتد. به همین دلیل، در این منطقه‌ها مثل (Zülpicher Platz, Altstadt) استفاده از وسایل و ظرف‌های شیشه‌ای ممنوع است. در مورد شهرهای دیگر از مسئولین مربوطه در جا های مسکونی، همسایه ها و یا دوست و آشنای سوال کنید.

لطفاً کاملاً مواظب باشید و تا آنجایی که امکان دارد از رفتن به اماکنی مانند ایستگاه راه‌آهن، مرکز شهر و اطراف زولپیش پلاتس خودداری کنید.

در روزهای پنج شنبه و دوشنبه کارناوال، قطارها و متروها پر از آدم‌هایی است که گاهی مست هستند و با خواندن ترانه‌های شاد کارناوال را جشن می‌گیرند. اگر در رویارویی با این شرایط احساس خوبی ندارید، سعی کنید از رفتن با قطار خودداری کنید. متروها در این ایام معمولاً سر وقت نمی‌آیند و تاخیر دارند.

چند گوشزد ضروری

شهر کلن در آغاز از طرف رومیان ساخته شده و در گذشته هم محل برخورد فرنگ‌های گوناگون بوده است. در ایام کارناوال به این خاطر هم جشن گرفته می‌شود. در مراسم رقص و پایکوبی تقریباً هر حرکت و رفتاری که معمولاً از افراد سر نمی‌زند، ممکن است اتفاق بیافتد.
در این روزها اصولاً فضای شهر زیاد جدی نیست. بعضی‌ها در خیابان می‌خوانند و می‌رقصند، ولی قصد خاصی از انجام این کارها ندارند. البته استثنای هم وجود دارد، ولی به ندرت پیش می‌آید.

اگر بوسه‌ای هوایی به سوی شما فرستاده شد، یا واقعاً کسی شما را بوسید یا به چشم‌های شما خیره ماند یا وقت رقص، زیاد نزدیک شما شد، نباید دچار سوءتفاهم بشوید. معمولاً پشت این رفتار، قصد خاصی پنهان نیست. آدم‌ها فقط می‌خواهند دمی خوش باشند.

در ضمن نباید ناراحت بشوید، اگر کسی با شما رقصید و گپ زد و چند دقیقه بعد با فرد دیگری همان کار را تکرار کرد. این رفتار بخشی از سنت کارناوال است.

این هم عادی است که مردان لباس زنانه بپوشند، یا زنان لباس مردانه، سبک یا نیمه بر هنر. هر فردی آزاد است، بدون ایجاد مزاحمت برای دیگران، در چهار چوب آزادی‌های فردی خود رفتار کند. این جشنی است که با همیگر و بدون این که به فرد دیگری توهین شود، یا دیگری مجبور به انجام کاری باشد، برگزار می‌شود.

هیچ‌گاه زور بکار نبرید و همواره با ادب باشید. مرز خود را بشناسید و به مرزبانی دیگران هم احترام بگذارید. اگر فردی مایل به کاری نیست، قبول کنید و به اجبار از او چیزی نخواهید.

اگر می‌خواهید از کسی عکس بگیرید، از او بپرسید که آیا با این کار موافق است یا نه.

واژه‌های متدائل در کارناوال:

"آلaf": فریاد شادی که کارناوالیست‌ها در شهر کلن به کار می‌برند. در شهرهای دوسلدورف و ماینر از واژه "هلاو" استفاده می‌کنند.

"کامله": شیرینی، شکلات و آبنبات‌هایی هستند که برای تماشاجیان پرتاپ می‌شوند.

"اشتراسچه": دسته گل‌های کوچکی که در میان مردم پخش می‌شوند.

"چوخ": کاروان کارناوالیست‌ها که با ارابه‌های تزیین‌شده، سواران گاردھای مختلف و نیز رقصندگان و دسته‌های موذیک و غیره همراهی می‌شود.

"یک"، "یکن" (جمع خُل)، "تار"، "نارن" (جمع دلچک): کارناوالیست‌های سنتی را می‌نامند.

"نوبل": عروسک بزرگی است که بر سر در مشروب‌فروشی‌ها، بارها و کنایپه‌ها آویزان می‌کنند و در شامگاه روز سهشنبه آتش می‌زنند.

"بوچن": بوسه کارناوالیست‌ها که روی گونه زده می‌شود.

لباس مبدل به تن کردن "sich verkleiden"
ماسک به چهره زدن "sich maskieren"
لباس‌های مضحك و خنده‌دار پوشیدن "lustige und komische Dinge anziehen"
صورت را رنگ‌آمیزی کردن "Farbe ins Gesicht malen"
کلامگیس گذاشتن "Perücken tragen"
در هنگام رقص جمعی، بازو در بازو به چپ و راست حرکت کردن "schunkeln"

متن: Sigi Lieb
ترجمه: Kambiz Espahangizi
ویراستار: Fahimeh Farsaie